

Bilag 18.

DE SAMVIRKENDE DANSKE LANDBOFØRENINGER

Den 27. februar 1973.

Vedrørende lovforslag nr. 146 til ændring af landbrugsloven.

Med brev af 28. november 1972 (optrykt som bilag 1 til lovforslaget) har De samvirkende danske Landboforeninger overfor landbrugsministeriet fremsat en række bemærkninger til det foreliggende lovforslag.

Disse bemærkninger skal landboforeningerne hermed uddybe og supplere.

Indledningsvis skal det fastslås, at de i foråret 1971 gennemførte ændringer i landbrugsloven skete på baggrund af en stort set enig indstilling fra landbokommissionen og af et enigt folketing. Det gælder bl. a. bestemmelsen om, at landbrugspligten kan ophæves på jord, der er mindre egnet til jordbrugsdrift, samt reglen om fri tilplantning af en del af en landbrugsejendom og de friere samdriftsregler. Landboforeningerne gik ind for disse ændringer, fordi de betød en smidiggørelse af strukturtilpasningen, og derfor kan man ikke uden videre acceptere en række af de nu foreslåede ændringer, som på visse punkter indebærer en tilbagevenden til bestemmelserne i 1967-loven og på andre punkter går endnu videre i restriktiv retning.

Det gælder således den foreslåede stramning vedrørende *ophævelse af landbrugspligt*. Muligheden for ophævelse af landbrugspligten på dyrkningsuegnet jord blev udvidet ved lovændringen i 1971.

Baggrunden for denne udvidelse var bl.a., at det som et led i landbrugsproduktions tilpasning må forudses, at der i de kommende år kan blive behov for at lade marginale arealer udgå af landbrugsproduktionen i større omfang end hidtil, og hensigten var at tillade ophævelse af landbrugspligten på betingelser, som er mindre krævende end egentlig fredskovpligt.

Som påpeget i brevet af 28. november er der efter landboforeningernes opfattelse ingen grund til at stramme reglerne i *landbrugsloven*, når såvel råstofudnyttelsen som udnyttelsen til rekreative formål er reguleret gennem henholdsvis råstofloven og zone-loven. Det er ydermere landboforeningernes opfattelse, at den hidtidige zonelovsadministration har været unødvendigt afvisende på dette område, således at der i stedet for en stramning snarere er anledning til at gennemføre en lempelse.

Ved ændringen af landbrugsloven i 1971 blev der åbnet mulighed for en delvis *tilplantning* af landbrugsejendomme, hvor det tidligere var en forudsætning for tilplantning, at det pågældende areal blev underkastet fredskovpligt. Formålet med denne ændring var at give mulighed for en mere smidig og mere hensigtsmæssig udnyttelse af de arealer, som ikke er alt for velegnede for almindeligt landbrug. Det er måske en mangel ved denne bestemmelse, at den ikke præciserer, hvor stor en del af ejendommen der må tilplantes, men den nu foreslåede regel er alt for bastant og snæver, når bl. a. henses til den frie sammenlægningsgrænse på 100 ha.

Forslaget om at begrænse *samdrift* til arealer indenfor en afstand af 15 km er ikke hensigtsmæssigt. De gældende samdriftsregler er et modstykke til den strenge praksis, der følges i sammenlægningsager. Det er landboforeningernes opfattelse, at denne strenge praksis bør opretholdes, således at der frem af strukturtilpasningen kan opstå den bedst mulige arrondering af fremtidens større landbrugsejendomme. Men netop af denne grund er det af yderste vigtighed at have så frie samdriftsregler som muligt, og i